

**ZA PRAVA
PREVARENIH**

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA
OPĆINSKI SUD ZA PREKRŠAJE
M O S T A R
P.broj: I-538/02
Datum: 08.05.2002.

POZIV OKRIVLJENIKU

PETAR MILIĆ, sin Neđeljka, Krajja Tomislava 37.

Pozivate se da dana **23.05.2002.** godine pristupite u ovaj Sud u Mostaru u Ul. Stjepana Radića br.76-e u ured br.8. u **10,10** sati, poradi saslušanja u svojstvu okrivljenika u prekršajnom postupku poradi prekršaja iz čl. 4,6 i 7 Zakona o javnom redu i miru.

Ukoliko se okrivljenik na ovaj poziv ne odazove, a svoj izostanak ne opravda, narediti će se **PRINUDNO DOVOĐENJE.**

Ukoliko se okrivljenik na ovaj poziv ne odazove, a svoj izostanak ne opravda, Sud može donijeti rješenje o prekršaju kojim se oglašava krivim i bez ispitivanja okrivljenika, ako se steknu uvjeti iz čl.187. Zakona o prekršajima.

SUDAC ZA PREKRŠAJE

Gojko Anić

POLICIJSKIM METODAMA PROTIV OBESPRAVLJENIH

Dvojio sam odazvati se ili ne Pozivu poradi saslušanja glede prekršaja iz članka 4, 6 i 7 Zakona o javnom redu i miru. Zeleći ostati dosljedan i ustrajan u poštivanju vladavine zakona i onda kada se izravno suprotstavljam nepravедnim zakonima kao i kada se suprotstavljam onima koji krše zakon, sutra ću se pojaviti na Sudu za prekršaje u Mostaru, a u svezi lazne optuzbe. Temeljem članaka 4, 6 i 7 Zakona o javnom redu i miru javno sam optuzen da sam remetio javni red i mir, te ometao i omalovazavao tijela vlasti. Sve se to dogodilo 14. ozujka kada je poslije višesatnog fizičkog maltretiranja i psihičkog silovanja od strane djelatnika općine Mostar Zapad i predstavnika IPTF-a, fizički i psihički iscrpljena udovica poginulog branitelja napustila svoje privremeno boravište. Već tada smo reagirali da je moje uhićenje kao jednog od sudionika koji su davali moralnu i verbalnu potporu gospođi Marić izravno uplitanje policije pri deloziranju za što policija nema ovlasti.

Zelim upozoriti sve one koji misle kako će metodama policijske države i praktičnim uvođenjem verbalnog delikta moći zastrašiti one koji su za svoju građansku i kršćansku obvezu uzeli zaštititi potlačene, obespravljene i prevarene, kako se grdno varaju. Spreman sam se upustiti u borbu s cijelim policijskim aparatom u BiH jer smatram da sam u pravu, a kamoli s podobnim policajcima Hercegovačko-neretvanske zupanije. Jasno i glasno zelim naglasiti kako sam mimo zakona i razloga privremeno lišen slobode. U ime vladavine zakona, koji nema ništa s elementima policijske države, najodgovornije prozivam ministra policije Hercegovačko-neretvanske zupanije gospodina Bilića na odgovornost.

Smatram kako se ovakvim policijskim djelovanjem zeli uputiti jasna poruka cijelom puku kako nema mjesta onima koji zele prinijeti nadilazenju postojeće situacije. S druge strane kriminalci i razno-razni lopovi su zaštićeni od te iste policije.

Mostar, 21. svibanj 2002. godine

Petar Milić,
utemeljitelj Demokršćana

Bosna i Hercegovina
 FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
 HERCEGOVAČKO NERETVANSKA ŽUPANIJA
 OPĆINSKI SUD ZA PREKRŠAJE
 M O S T A R
 P. broj: I – 538/02
 Datum: 16.09.2003.

Općinski sud za prekršaje Mostar, po sucu Gojku Aniću, u prekršajnom postupku protivu okrivljenika <petra Milića poradi prekršaja iz čl.4., 6. i 7. Zakona o javnom redu i miru, (N.novine HNŽ br. 8/00) temeljem čl. 73, 263 . Zakona o prekršajima ("N. novine HNŽ" br.8/99) d o n o s i

R J E Š E N J E

PETAR MILIĆ sin Nedeljka , rođen 02.07. 1958. godine u Mostaru gdje je i nastanjen Ul. K.Tomislava 37/5, po narodnosti Hrvat,po zanimanju profesor, uposlen u Gimnaziji «Fra Grge Martića» , oženjen, otac dvoje djece , lošeg imovnog stanja, ranije nekažnjavan

K R I V J E

ŠTO JE:

Dana 14.03.2002.godine u vremenu od 15,30 do 16,05 sati u stubištu zgrade na adresi Dubrovačka br. 104. svojim ponašanjem odnosno vikom i galamom podstrekavao ostale okupljene građane kao i uznemirio stanare spomenute zgrade uzvikujući više puta riječi « lopovi, gdje je taj Mihalj (misleći na načelnika stambenog odjela u općini Mostar Zapad) nek ovamo dođe, neće izaći iz stana , čekat ćemo mi njega , kako vas nije sramota što izbacujete Marinu . U jednom trenutku , a na zahtjev Željka Marića (djevera Marine Marić) da se okupljeni razidu jer će njegova nevjesta izaći iz stana nakon dobivenog obećanja za rješenje stambenog pitanja od ministra policije Bilića i ostalih prisutnih na licu mjesta rukovodilaca MUP-a i općine Mostar Zapad, okrivljeni je reagorao veoma bučno govoreći « mi nećemo dozvoliti da Marina iziđe iz stana , ne može ministar Bilić obećati nekakav stan , on nije nadležan za stambena pitanja, nije u stanju dati stan kao ni plaću svojim radnicima , te zahtijevao da na lice mjesta dođe načelnik općine Mostar Zapad Gosp. Golemac, da da usmenu garanciju da će se riješiti stambeno pitanje Marine i onda će se prisutni građani zajedno s njim otići s lica mjesta . Neposredno nakon toga u stanu Marine Marić na njenu izjavu da će izaći iz stana usprotivio se govoreći Marini kao i izvršiocima « ja ne pristajem na takav dogovor, nećeš izaći iz stana , ne dozvoljavam da se izvrši deložacija dok ne dođe načelnik Goelmac i on da garanciju «.

Čime je počinio prekršaj iz čl. 4. , 6.. i 7. Zakona o javnom redu i miru (N.novine HNŽ br. 8/00)

pa se poradi toga, temeljem navedenog zakonskog propisa

K A Ž N J A V A

NOVČANOM KAZNOM U IZNOSU OD 150,00 (stotinupedeset) KM

Novčanu kaznu dužan je platiti u roku od 15 dana po pravomoćnosti rješenja u korist proračuna općine Mostar Jugozapad , na žiro račun: 338 10022014203 57 kod Zagrebačke banke Mostar (723121), u protivnom ista će se zamijeniti kaznom zatvora temeljem čl.30. Zakona o prekršajima.

U istom roku dužan je platiti troškove postupka u iznosu od **20,00 (dvadeset)** KM u korist proračuna općine Mostar, na žiro račun:338 100 22003992 38 kod Zagrebačke banke Mostar, temeljem čl.107. i 108. Zakona o prekršajima, pod prijetnjom ovrhe.

OBUSTAVLJA SE prekršajni postupak protiv okrivljenika Branka Cigića, sina Joze, rođenog 14.05.1942.godine u mjestu Dobrkovići, općine Široki Brijeg, nastanjenog u Mostaru ul. Dubrovačka br. 77, poradi prekršaja iz čl. 4., 6. i 7. Zakona o javnom redu i miru a temeljem čl. 185. st. 1. točka 8. Zakona o prekršajima jer nema dokaza da je počinio isti.

OBRAZLOŽENJE

Po zahtjevu PU Mostar Jugozapad 02-18/4-04-20-38/02 od 20.03.2002.godine pokrenut je prekršajni postupak protiv okrivljenika poradi prekršaja pobiže opisanog u izreci rješenja kao i protiv okrivljenika Branka Cigića poradi prekršaja iz čl. 4., 6. i 7. Zakona o javnom redu i miru koji bi počinio na način što bi istom zgodom uzvikivao više puta riječi « bit ćemo ovdje cijelu noć da bi spriječili deložaciju, nemoj izlaziti iz stana (misleći na Marinu Marić), prevarit će te, gdje ćeš sa djecom, ako sad izađeš nema povratka, ako treba idi ćemo svi u zatvor, ti nećeš izaći iz stana oni su te mučili zato si prihvatila da izađeš».

Okrivljenik Petar Milić na saslušanju je izjavio da je kritične zgrade zajedno sa grupom građana bio u stanu u kojoj je stanovala gospođa Marina Marić i nad kojom se trebala izvršiti deložacija od strane Općinskih tijela. U stanu je bio pošto je to u neposrednoj blizini stranke, tako da je na taj način informiran i osobno je poznavao gđu. Marinu Marić koja je udovica Domovinskog rata i koja ima troje malodobne djece. Pošto ista nije imala nikakvo alternativno rješenje i znajući da im Općinska tijela često obećavaju nekakva rješenja i sve ih redom da se nađe adekvatno rješenje za g-đu. Marinu a i sve druge slučajeve deložacije, naročito u ovim situacijama kad se deložiraju udovice Domovinskog rata sa malodobnom djecom. Zadržao se u stanu dok je Marina i ostali pregovarali sa Općinskim dužnosnicima, te oko 13,00 sati otišao da obavljam svoje redovite poslove. Od strane predstavnika strane informiran je da ni u 15,00 sati nije postignut nikakav dogovor, odnosno da su neka obećanja općinski dužnosnici prekršili i nastupili prevarno te je ponovno otišao do istog stana gdje je zatekao iste dužnosnike sa grupom od stotinjak građana i značajnim brojem policajaca. Promatrao je sa strane i ističe da jeste upozorio Marinu da pazi šta se dogovara sa dužnosnicima jer da je ne bih opet prevarili. U jednom momentu njemu se obratila jedna osoba, za koju je kasnije saznao da je Vladimir Mihalj, kojeg je poznavao iz viđenja i koja je njemu rekla poznam te Miliću, dođi ovamo, pa su ušli u stan, govoreći da su zajedno radili u UNIS-u, da ga pusti da radi svoj posao na što mu je on rekao da ga on ne ometa. Dok su oni tako međusobno razgovarali odjedanput se u razgovor ubacio policajac Miletić govoreći «obećao je ministar policije Bilić da će riješiti gospođi njen stambeni problem», na što je on rekao da ne bi trebao obećavati Bilić nego načelnik Općine Ljubo Golemac, jer je to u njegovoj nadležnosti. Tu je bio i načelnik policije Mostar-Jugozapad Tomislav Čurčić. Međutim, policajac Miletić odmah je pozvao policijsku ophodnju koji su od njega zatražili da pođe u policijsku upravu što je i učinio bez otpora. Temeljem navedenog, smatra da nije počinio nikakav prekršaj protiv javnog reda i mira, nije sprečavao nikoga u vršenju službene dužnosti, osim što sam upozoravao ljude koji provode deložaciju da to urade sukladno zakonu, dogovoru i obećanjima prema osobama koje se deložiraju, u smislu da im se osigura smještaj što je naročito bilo izraženo kod gđe. Marine Marić koja iz stana izvodi troje malodobne djece, a ne zna gdje će se smjestiti. Napominje, da je ova deložacija trajala značajno dugo, da su tu bili nazočni i socijalni radnici, hitna pomoć, brojni građani i svi su bili ogorčeni ovakvim načinom prisilne deložacije a da se prethodno ne osigura smještaj osobama koje se deložiraju.

U dokaznom postupku Sud je saslušao okrivljenika Branka Cigića i svjedoke Vladimira Mihalja i Željka Arapovića te je izvršen uvid u Prekršajnu prijavu i Službenu bilješku PU Mostar Centar, sve kao objektivni dokazi.

Okrivljenik Branko Cigić na saslušanju kod ovog Suda izjavio je da je dana 14.3.2002.godine u prije podnevnim satima dok je sjedio u prostorijama stranke sa još nekim članovima, a sjedište se nalazi u neposrednoj blizini stana u kome je stanovala Marina Marić i koju sam iz viđenja poznavao, u ured je ušla Marina Marić i još dvije gospođe i Marina Marić je sva u plaču se obratila njemu i ostalima da joj pomognu ako ikako mogu, pošto joj je najavljena deložacija za 11,00 sati, da joj se nađe nekakav prikladan smještaj prvenstveno radi troje malodobne djece te jerekla da je ona udovica Dom. rata, odnosno da nema muža koji bi je mogao zaštititi odnosno njenu djecu. Tada je on, Petar i još neki otišli do tog stana gdje se već okupila veća grupa građana, kako vani tako i unutra. Nadalje ističe da se on sa općinskim dužnosnicima koji su vršili deložaciju uopćeno obraćao i govorio im da moraju toj ženi naći smještaj i istu upozoravao da ne iziđe dok joj se ne nađe smještaj. Nikakvih posebnih konflikata nije imao ni sa kime, niti povišenih tonova nego je bio cilj da se samo deložacija provodi po zakonu uz osiguranje smještaja za osobe koje se deložiraju a ne sprečavanje deložacije jer sam ja svjestan da se ona mora sprovesti. Ističe da je posebno bilo mučno gledati malodobnu djecu koja su plakala i koja jednostavno nemaju nigdje smještaja, bukvalno su trebala biti na ulici. Njegov cilj je bio samo upozoriti vlasti da se pobrinu za smještaj ovih osoba.

Svjedok Vladimir Mihalj na saslušanju kod ovog Suda izjavio je da je dana 14.3.2002. god., vršene deložacija nekih građana među kojima i obitelji Marine Marić iz stana u Dubrovačkoj br. 104, i izvršitelji deložacije su ga obavijestili da ne mogu izvršiti deložaciju zbog okupljanja većeg broja građana i sprečavanja deložacije pa se on oko 15,30 sati uputio na tu adresu gdje je zatekao veću skupinu od oko 50-ak građana među kojima je prepoznao Petra Milića, jer ga osobno zna, i isti je bio izuzetno bučan a pored njega su bila još dva – tri građanina koji su se posebno isticali među ostalima. Ističe da je čuo riječi Milićeve gdje govori « lopove, gdje je taj Mihalj, nećemo dozvoliti deložaciju » a nagovarao je i Marinu Marić da ne izlazi iz stana i sve je to bilo jako grubo i tako glasno da je stvarao utisak velike vike i galame. Napominje da je jedini izlaz bio da se Milić privede u policiju, što je policija i uradila i deložacija je nakon njegovog udaljavanja izvršena. Nadalje ističe da za Branka Cigića ne može ništa pouzdano reći samo zna da je on jedna starija osoba, moguće oko 1940. godište i također je bio bučan i galamio je a na što on posebno nije obraćao pažnju nego je gledao da se deložacija uspješno izvrši do kraja.

Svjedok Željko Arapović na saslušanju kod ovog Suda izjavio je dana 14.3.2002.godine, oko 10,00 h upućen od strane šefa Vladimira Mihalja, a po već ranijem dobivenom nalogu i rješenjem Marine Marić u Ul. Dubrovačka 104. Zajedno sa njim je bio i Željko Lončar te kad su došli u navedeni stan ispred stana su zatekli veću grupu građana, bilo je bučno na što nisu obraćali pažnju te su ušli u stan i pokušavali razgovorom urazumiti Marinu i privoliti je da dragovoljno napusti stan i da tako izvrše deložaciju i zapečate stan. Međutim, u tom nisu uspjeli, ali se nisu udaljavali tako da su ostali u stanu i čekali, a ispred stana se okupila veća grupa građana i to je trajalo sve do 2-3 sata kada je čuo od nekoga da govori da je i Petar Milić ispred stana, jer je on javna osoba i da je tu neka galama, ali on nije izlazio nego se više izmakao prema balkonu da izbjegne sve moguće verbalne kontakte sa bilo kim. U jednom momentu je došao i njegov šef, Vladimir Mihalj i mislim da su razgovarali on i Milić i policajci u kuhinji. Čuo je poslije neuspjelog razgovora da je Milić priveden od strane policija u policijsku upravu. Malo poslije njegovog odlaska je Marina pristala da napusti stan pa su izvršili pečačenje. Ističe da se ne može sjetiti osobe Branka Cigića, vjerojatno je on osoba koja je stajala ispred vrata i koja je bila zajedno sa ostalima, a on ga osobno ne zna. Napominje, samo da ni ova deložacija nije bila ništa posebno u odnosu na druge jer su vrlo često bili u ovakvim prilikama kod deložacija, a naročito osoba stradalnika u Dom. ratu, što je upravo bila i Marina Marić čiji je suprug poginuo u Dom. ratu.

Sud je cijenio provedene dokaze kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti a sve u smislu čl. 66. Zakona o prekršajima te je našao dovoljno dokazanim da je okrivljenik kritične zgrade počinio prekršaj stavljen mu na teret te ga je oglasio krivim i kaznio po zakonu. Naime, Sud je u cijelosti poklonio vjeru iskazu svjedoka Vladimira Mihalja i Željka Arapovića, koji je neposredni očevidac događaja i čiji iskazi su jasni i uvjerljivi i međusobno se dopunjavaju i zajedno sa Prekršajnom prijavom i Službenom bilješkom čine logičnu cjelinu a isti kao službene osobe nemaju razloga neutemeljeno teretiti okrivljenika. Temeljem ovih iskaza nesporno je da je okrivljenik kritične zgrade pred većom okupljenom grupom građana govorio « lopovi, gdje je taj Mihalj (misleći na načelnika stambenog odjela u Općini Mostar Zapad, nećemo dozvoliti deložaciju » i nagovarao Marinu Marić da ne izlazi iz stana a sve to na jako grub način i glasno da je to stvaralo utisak vike i galame. U ovoj radnji okrivljenika stekla su se obilježja naročito drskog ponašanja iz čl. 4., 6. i 7. Zakona o javnom redu i miru. Obranu okrivljenika, u kojoj ističe da nije nikoga sprečavao u vršenju službene dužnosti nego je samo upozoravao ljude koji provode deložaciju da to urade sukladno zakonu, dogovoru i obećanjima prema osobama koje se deložiraju., ovaj Sud nije prihvatio kao oslobađajuću od prekršajne odgovornosti. Imajući u vidu navedeno Sud je odlučio kao u izreci rješenja.

Za prekršaje iz čl. 6. i 7. Zakona o javnom redu i miru propisana je novčana kazna u rasponu od 100 do 500 KM ili kazna zatvora do 60 dana.

Prilikom odmjerenja kazne Sud je cijenio sve okolnosti koje su se stekle na strani okrivljenika pa je od olakotnih okolnosti cijenio ranije nekažnjavanje, korektno držanje pred Sudom, osobne i imovinske prilike, a kao otegotnu okolnost uzeo je društvenu opasnost od činjenja ovakvih radnji, pa je Sud mišljenja, imajući u vidu da je za narečeni prekršaje zakonom alternativno predviđena novčana kazna i kazna zatvora, da će se i ovako odmjerenom kaznom postići svrha kažnjavanja predviđena u čl.4. Zakona o prekršajima, te da će se ubuduće kloniti vršenja sličnih prekršaja.

Kako je okrivljenik prouzročio troškove prekršajnog postupka dužan ih je naknaditi u iznosu i na način opisan u izreci ovoga rješenja.

Sud je obustavio prekršajni postupak protiv okrivljenika Branka Cigića poradi prekršaja iz čl. 6. i 7. Zakona o javnom redu i miru. Naime, okrivljenik u svom iskazu negira da je kritične zgrade imao ikakvih posebnih konflikata sa bilo kim i da mu nije bio cilj sprečavanje deložacije jer je svjestan da se ona mora provesti ali je htio samo upozoriti vlasti da se pobrinu za smještaj deložiranih osoba posebno kada su u pitanju malodobna djeca. Svjedoci Vladimir Mihalja i Željko Arapovića u svojim iskazima ne terete posebno okrivljenog Branka Cigića odnosno navode da on jeste bio u skupini nazočnih građana i da je kao i drugi negodovao ali da se ničim nije posebno isticao. Kako temeljem iskaza svjedoka Sud nije sa sigurnošću mogao utvrditi da se okrivljenik Branko Cigić kritične zgrade ponašao na način koji mu se stavlja na teret te da je počinio prekršaj iz čl. 6. i 7. Zakona o javnom redu i miru, ovaj Sud je temeljem čl. 185. st. 1. točka 8. Zakona o prekršajima usljed nedostatka dokaza obustavio postupak protiv okrivljenika.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja može se u roku od 8 dana po prijemu istog uložiti žalba Županijskom sudu za prekršaje Mostar, putem ovog Suda, bez plaćanja takse. Ukoliko okrivljenik plati kaznu prije pravomoćnosti rješenja, smatraće se da je od žalbe odustao.

